

25. Would

Hello! Rád bych vás přivítal na začátku tohoto videa, kde bych se s vámi rád podíval na modální sloveso *would*. Já bych tedy rád, ale jenom pokud bych vám tím udělal alespoň trošku radost nebo pokud bych mohl být užitečný. To bych pak moc rád... :)

Nebojte, nezbláznil jsem se (anebo jenom trošku) – tímhle legračním úvodem, kde je „přebychováno“, jsem se snažil naznačit, že anglické modální sloveso se do češtiny nejčastěji překládá právě jako „bych“. :) Tak to bychom měli, nejvyšší čas podívat se na to, kdy vlastně *would* používáme, že? :)

Jednou z věcí, ke které báječné modální sloveso *would* slouží, je mluvení o věcech, které nepovažujeme (v současné chvíli) za reálné, pouze si je „představujeme“. Vlastně to opravdu funguje hodně podobně jako v češtině se slovíčkem „bych“. Samozřejmě tu mám pro vás opět několik vět na ukázkou a věřím, že to hned bude jasnější. :)

- *It **would be** great to have a big house on the beach.*
Bylo by skvělé mít velký dům na pláži.
- *I **would love** to have less fat and more muscles.*
Rád bych měl méně tuku a více svalů (doslova: Já bych miloval mít méně tuku a více svalů).
- *If I had 100.000.000 dollars, I **wouldn't work** at all.*
Kdybych měl 100.000.000 dolarů, tak bych vůbec nepracoval.

Jak jste si určitě všimli, tak naše poslední ukázkou představuje takzvanou podmínkovou větu. Tedy konkrétně „druhou podmínkovou větu“, která mluví o nереálných podmínkách v přítomnosti či budoucnosti. Těm se budeme podrobněji věnovat určitě někdy příště. Ale abych vás neošidil (to bych si opravdu vyčítal), tak alespoň stručně: nереálná podmínková věta má dvě části – první je nереálná podmínka, ta začíná nejčastěji slovíčkem *if* (kdyby) a sloveso zde použité je v minulém čase (abychom ukázali, že to není reálné). Druhá část podmínkové věty nám pak říká, co by se stalo, kdyby daná podmínka byla splněna – a zde právě využíváme naše milé *would*. Já vím, že tak jak jsem to popsal, to může působit různě, jenom ne příliš jasně. Snad situaci (a mou pověst) zachrání následující ukázky:

- *If I had really a lot of money, I **would buy** a football club.*
Kdybych měl opravdu hodně peněz, koupil bych si fotbalový klub.
- *If I met Michael Jackson, I **would dance** with him.*
Kdybych potkal Michaela Jacksona, zatančil bych si s ním.
- *If she looked like Jennifer Lopez, he **would marry** her immediately.*
Kdyby vypadala jako Jennifer Lopez, tak by si ji vzal okamžitě.

Než vám řeknu, k čemu dalšímu se používá *would*, tak vás poprosím o trošku trpělivosti. Když totiž lidem řeknu to, co se právě chystám říci vám, hned si myslí, že jsem se asi zbláznil. To vy si ale myslet nebudete, že ne? :) Tak tedy, *would* se používá k vyjádření budoucnosti v minulosti. Cože? Ano! Je tomu vsutku tak. A nebojte, není to vůbec nic složitého. Prostě tím vyjadřujeme, že někdo někdy něco řekl v minulosti s tím, že si myslel, že něco nějak bude, či nebude. Takové to: „já jsem ti říkal, že se na tebe vykašle“ či „já jsem vám říkala, že bude pršet“ atd. Všichni to známe, ne? :) A ano, máte pravdu, v tomto významu je *would* vlastně minulým časem od *will*. Dáme si zase pár ukázkových vět, může být?

- *I was sure it **would be** cold, so I took a lot of warm clothes with me.*
Byl jsem si jistý, že bude zima, a tak jsem si s sebou vzal hodně teplého oblečení.
- *I told you that he **would leave** you.*
Říkala jsem ti, že tě opustí.
- *But he said that he **would love** me forever.*
Ale on říkal, že mne bude milovat navždy.

Poslední, o čem bych – ach už zase to bych :) – se rád zmínil, je, že (jak jistě dobře víte) *would* se také vyskytuje v opravdu často užívané anglické frázi *would like*. Ta se dá zjednodušeně popsat jako zdvořilejší verze *want*. Do češtiny ji pak překládáme jako „bych rád“, v otázkách pak asi spíše jako „dal byste si“, „chtěl byste“ atd. A jako vždy se na vás už těší pár ukázkových vět.

- *I **would like** to visit Peru one day.*
Jednoho dne bych chtěl navštívit Peru.
- ***Would you like** to see my collection?*
Chtěla byste vidět moji sbírku?
- ***Would you like** something to drink? I **would like** a beer, please.*
Chtěla byste něco k pití? Dala bych si pivo, prosím.

Neurazili byste se, kdybych podlehl učitelskému vábení a zopakoval ještě jednou, kdy se *would* používá? Oh, vy jste tak hodní! Děkuji! *Would* tedy používáme především v následujících případech:

- pokud mluvíme o něčem, co považujeme za nereálné, pouze si to představujeme
- pokud je používáme s druhou podmínkovou větou (nereálná přítomnost či budoucnost)
- pokud mluvíme o vyjádření budoucnosti v minulosti
- ve frázovém spojení *would like*

A jak se tvoří kladná věta, otázka a zápor? A dá se nějak *would* zkrátit? Na všechny tyto otázky už jsou pro vás nachytané odpovědi! :)

Kladná věta se tedy s *would* tvoří tak, jako všech ostatních modálních sloves – tedy tak, že za podmět dáme *would* (pro všechny osoby) a hned za ním pak následuje sloveso v infinitivu. V hovorové angličtině můžeme potom *would* zkrátit na *'d* (*I'd be happy to do it*). Jako vždy tu máme přehlednou (tedy snad) tabulku.

I / he / she / it we / you / they	would / 'd	buy / go / visit
--------------------------------------	-------------------	------------------

Pro větu zápornou nám stačí použít *would not* a pro méně formální situace pak *wouldn't*. Opět to tu máme znázorněno v tabulce.

I / he / she / it we / you / they	would not / wouldn't	buy / go / visit
--------------------------------------	-----------------------------	------------------

A také otázka se tvoří „klasicky“ – tedy začneme s *would* a pak dáme podmět (jinými slovy prohodíme první dva sloupce).

would	I / he / she / it we / you / they	buy / go / visit?
--------------	--------------------------------------	-------------------

Závěrečné opakování/procvičování

Dlouho očekávaný okamžik závěrečného opakování, kde budete mít šanci mne ohromit tím, jak úžasně zvládáte použití modálního slovesa *would*, je tu. Těší se na vás deset vět, o jejichž překlad vás moc prosím. Přípravení? Tak tady jsou!

1. Kdybych byla mladší, učila bych se čínsky.
2. To by bylo opravdu skvělé!
3. Říkal jsem ti, že se to stane.
4. Chtěl byste si sundat vaše tričko?
5. Kdybych věděl, jak to udělat, tak bych to udělal.
6. Chtěl bych deset lahví vína, prosím.
7. Co bys udělal ty?
8. Chtěla byste se se mnou dnes učit anglicky?
9. Myslel jsem si, že Filip nepřijde.
10. Kdybych mohla, tak bych překládala poslední věty celý dlouhý den.

Závěrečné opakování/procvičování – odpovědi

1. Kdybych byla mladší, učila bych se čínsky.
*If I was / were younger, I **would** / I'd **learn** Chinese.*
2. To by bylo opravdu skvělé!
*That **would be** really great!*
3. Říkal jsem ti, že se to stane.
*I told you it **would** / it'd **happen**.*
4. Chtěl byste si sundat vaše tričko?
***Would** you **like** to take off your t-shirt?*
5. Kdybych věděl, jak to udělat, tak bych to udělal.
*If I knew how to do it, I **would do** it.*
6. Chtěl bych deset lahví vína, prosím.
*I **would** / I'd **like** ten bottles of wine, please.*
7. Co bys udělal ty?
*What **would** you **do**?*
8. Chtěla byste se se mnou dnes učit anglicky?
***Would** you **like** to study English with me today?*
9. Myslel jsem si, že Filip nepřijde.
*I thought (that) Filip **would not** / **wouldn't** come.*
10. Kdybych mohla, tak bych překládala poslední věty celý dlouhý den.
*If I could, I **would** / I'd **translate** last sentences all day long.*

Wow! Great job! :) Vidím, že *would* už máte opravdu v malíčku, a tak posílám velikou gratulaci, radostně se loučím a na viděnou v dalším videu se velmi těším! :)